

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΆΛΛΟ ΚΟΣΜΟ

ΤΟ ΖΥΓΙΣΜΑ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΑΜΗΛΙΑ ΔΩΡΑ

Ηρώ μηνός ένας Παρισίνος έργοστασάρχης σατουνιού πάντες την κόρη του κ' έπειτα τον σεβαστοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ποὺ τῆς ἔδωσε προίκα, τῆς ἔχασε καὶ ἀνάλογο πρός τὸ βάρος τοῦ σώματός της σατοῖνα τῆς τουλέττας πρώτης πούτσης!...

Τὴν ίδια ποδότηα σατουνιοῦ ἐδήλωσε πατεῖνας τῆς νύφης ὅτι διὰ τῆς ἔχασες σε κάπι εἴτεπό τοῦ γάμου της, ὑποδεινούντας μ' αὐτῶν τὸν τρόπο στον γαμβό του, ὅτι ἔπειτε προφτήζῃ τὴν γυναικα του καὶ να μην ἀφίση να ἐλαττωθῇ τὸ βάρος της.

***

Τὸ περιστατικό αὐτὸ δὲν συμβαίνει για πρωτη φορά.

Πρὸς καφοῦ ένας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους κατονοκαλλεργητας τῶν Ἰνδίων φύτεψε τὸν μέλλοντα γαμβό τους ἵθελε να τοῦ γαμίσῃ τὴν ἴμερα τοῦ γάμου του. Καὶ ὁ γαμβός τοῦ τοῦ Σήπτης μόνον μερικά κοντά πορώ!

— Ποιον καλά, απαντήσεις ὁ καλλεργητής! Θὰ σοῦ χαίρωσ τόσα πορώ, δῶσ εἰνε τὸ βάρος τῆς κορης μου!

Πραγματικῶς εκρήτησε τὸ λογο του καὶ την προηγουμένη τοῦ γάμου ἔχασε τὴν κόρη του. Τὸ ίδιο δὲ βράδυ ἐστείλει στὸν ευτελῆ γαμβό του διασώσεις δεκτέσσερα κοντά ἐπελέτησα πούρων!

***

Τὸ γαμέτῳ δόρο ένος ἀνθρωπεμόρον ἀπὸ τὸ Γιωράκι τῆς Ἀγγλίας στὶν κόρην ὃντος σύζυγοντας ἐπίσης ἀνάλογα πρός τὸ βάρος της. Τῆς χάριος δήλωσή για καθε λίτη τοῦ βάρος της ἔνα τόνο... κάρδοννα τῆς καλύτερας πούτσης!

***

Ο πατέρας ἐπίσης μιᾶς νέας ἀπὸ τὸ Κανανγκάριας τῆς Λατόποιας ὑστε ὅτι σ' ἔξεινον ποὺ μα παντερούνταν τὴν κόρη του, μὰ ἔδινες ὡς προίκα τὸ βάρος της σ' ἀσημένια νομισματά. Κ' ἔπειδη ἡ νέα δὲν ἦταν βέβαια ἔχαστη καὶ παχεύ, ἦταν δημος ἀρκετά καλλοθεμεμένη, παρωνιστικῶν ὀλόληρα συντάκματα γρονθοῦ. Μεταξὺ δὲν αὐτῶν διαλέχτηρε ὁ καλύτερος καὶ ἔγιναν οἱ γάμοι. Μετά τοὺς γάμους ἐπηρούλωθησε τὸ Σήπτημα τῆς νύφης, ἡ δασία σφένδηρας ἔχουσα βάρος 155 λίτρων. Φαντάζεσθε πεινὰ τὸν ἐνδυνατισμὸ τοῦ γαμβόρου, ὁ ὅποιος ἐπελέπεις δεκατοτεῖς κχλάδες πεντακόσια διηγοῦν νομίσματα!

δωσε τα ναῦλα. "Ετσι ο Κνούτ Χάμσουν ζαναβούθηκε στὴν Κατεγγάρη. Μιὰ μέρα τοῦ 1888 παροπιάθηρε στὸ φιλολογικὸ ἀρχοντιάτη τῆς ἐφημερίδος «Πολίτικεν» Εδουάρδο Μπραντέζ, ἀδελφὸ τοῦ διασημού φιλοτεκνοῦ Γεωργίου Μπραντέζ, καὶ τοῦ ἔδωσε μερικά χειρόγα τον. "Ηταν τὸ πρώτο κεφαλιό τοι περιφήμοιο καὶ μεναδιοῦ στὴν πατέρων φιλολογία ἔχον τοῦ «Η. Πείνας».

Ο Εθνικόδος Μπραντέζ ἔριξε μιὰ ματά στὰ χειρόγαρα καὶ ἐτομασθήρε νὰ τὰ γονίσῃ στὸν ἀγνοετο καὶ φτωχικὰ ντιμένο Νορβηγὸ λέγοντας τοῦ:

— Γιὰ ἐπιφράλιδα είνε πολὺ ἔκτενές καὶ γιὰ μιθιστόρημα είνε παταρά μικρό!

Εἶδε δημος νὰ λογωμαρίζεται τόση ἀπελευθερία στὸ πρόσωπο τοῦ Κνούτ Χάμσουν, διότε τον λιγνήματο καὶ είτε :

— Αφῆτε τοῦ τὸ διαβάνω προεπιτάχτερο. "Αφῆστε μου τὸν διενέσθαι σας καὶ δὰ σας εἰδοτούσην.

Φεύγοντας γιὰ τὸ απίτο τοῦ βράδιοῦ ὁ Μπραντέζ πήρε μαζὸν τὸν τὰ χειρόγαρα καὶ διαν κάθησε νά φάε ἄρχισε νά τὰ διαβάλῃ. Τὸ διάβασμα ἔξεινο τὸν συνεκλόνεις καὶ σπέθηκε δην διοσ τὸ ἄνηντοσ ἔξεινο συγγραφεῖς νά ὑπέφερε στὸν πραγματιστήτα τὸ μετατόπιο τῆς πείνας ποὺ πειραγμένως τόσο πασταστιάσα τὸ ἔργο του. Σήπτημα μάστις, ξαναντίθησε, ἔτρεψε στὰ γραφεῖα τῆς συντάξεως καὶ διέτεσε νέ τοπίον μάστις στὸν ἀγνοετο συγγραφέα καὶ πορώνες ὡς προκαταβολή. Ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπόμενη ἀρχήσε νά δημοσιευτε τὸ ἔργο τοῦ Χάμσουν, οἱ φιλολογοὶ κάτιον ωμολογοῦσαν δην ἦταν ἔνα ἔργο μεγαλοφένες, ἔξιο ἔνος λοτοτεμέσου. "Ο Κνούτ Χάμσουν είχε ἐπιβλήθη πει. Τὸ 1890 οἱ «Πείνας» ἔβασθη στὸ Νορβηγικὴ πατὴ στη Γερμανική. "Απὸ τὴ Γερμανικὴ τὸ μετέρρεσε στὴ Γαλλικὴ ὁ Αλμπέρ Λάγκεν καὶ τὸ ἔργο ἔγινε σὲ λίγους μῆνες παγκοσμίως γνωστό.

Στὸ 1892 ο Κνούτ Χάμσουν ἔδωσε τὸ δευτέρο ἔργο τοῦ Μιστήριων, επειτα τὸν «Αγνοίνοι». "Ανέβηρε πειναράδων, είχε καταστήσει τὴ τηγανητὴ εἴτε αὖτε πάσι τόσα διάστημα. Ο ἀλητής δὲν ἔτησε πεινά. Είχε παραχωδήσει τὴ θέα του στὸ μεγάλο καὶ πλούσιο συγγραφέα...

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

· Ο Θύμιος Βλαχέβης... χατζῆς!..

· Ο γνωστὸς ἀρματιώδης Θύμιος Βλαχέβας, ὁ φόδος καὶ ὁ τρόμος τῶν Τεύχων, ὁ σύλληψθεὶς καὶ βανατοεῖς ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ, κατόπιν ἀπανθρώπων βασανιστηρίου, ἀποτάσσει μὰ φορι να πάρῃ να προσκυνήσῃ στὸν "Άγιον Τάρο".

Τράβηξε καὶ πέτρα πεζὸς ἀπὸ τὴ Θεσσαλία ὥσ τι Τερρούδης καὶ πέτρες ζαναγήσισε, ἔνοτας για μόνο σήντροφο τον τὸ τρηπειό κανθαρούλι του!...

· Ο Παράξεις τῆς 'Αμαλίας;

· Οταν δὲ "Οδον" καὶ ἡ 'Αμαλία, οἱ ποδῶντι βασιλεῖς τῆς Ελλάδος, πειριδεμένα στὰ νεαρὰ τοῦ Αιγαίου Πελάγους, ἐπήγανε καὶ στὴν "Ανδρὸ". Εξει ἔτην τὴν ἀπολογία τους, τὶς "Αρχές" Ανδροῦ καὶ τοὺς προσκόπους τοῦ τρηποῦ, πήγαν σὲ μᾶς ωμαντικὴ ἔσχοη, κατάπιο ὑπὸ δέντρων, κοντά στὸ χωριό Μάνητες. Στὸ μέρος αὐτὸ δηνησε ἔνα δάσος απὸ ποτοκαλλίδων τοῦ λευκούς ἀνθισμένες καὶ μοσχοβολοῦτε γύρω ὁ τόπος. Στὸ ίδιο μέρος βρίσκοταν καὶ μᾶς πηγὴ μὲ αἴτθιον, γάρηρα καὶ δροσερὸ νερό.

· Η βασιλίδης 'Αμαλία καταγονεψένη ἀπὸ τὸ θεατρίου μεθυσμένη ἀπὸ τὶς μοσχοβολίες τῶν λευκανών καὶ τῶν ποτοκαλλίδων, στεκότας δρά αρκετὴ φαμάζοντας τὸ μεγαλεῖο τοῦ τοπειον καὶ τὸ κάλο τοῦ αμπικτοντης τῆς φυσεως.

· Επειτα γύρως καὶ εἰτε στὸν Επίσκοπο "Ανδροῦ Μητροφάνη ποὺ στεγοταν πλά της:

— Εδο, Σεβαστιώτατε, θὰ ἐπιθυμοῦσα, μᾶς πεδάνοι, νὰ ταφοῦ!

— Γιατί, Μεγαλειότατη; φύτησε ξεκλητος ὁ Επίσκοπος.

— Γιὰ νὰ γνωζῃ ἡ φυσὴ μου, μετὸ θάνατον, σ' αὐτὰ τὰ μέρη. "Υπάρχει καλύτερος Παράδεισος ἀπὸ τὸν μερικόν...

· Ο Πευκιδής τοῦ Συλλογάκου

· Σὲ μιὰ ἀλητὴ ἔδραιη πάτη τοῦ "Οδον" καὶ τῆς 'Αμαλίας στὴν Συριά της Κορινθίας, ἡ 'Αμαλία ποτοφενέμενη καβάλλει καὶ πραγανώντας ἀπὸ τὴν Συριά στὸ Συλλογάκο, πέφασ ἀπὸ τὸ δάσος τοῦ Πευκιδή τὸ άποτο ήταν νέο τόπο καὶ τοσο πειναστήμηκε απὸ τὸ ώδαια μερος καὶ τὴν ζωηρὴ βλάστηση, ώστε ζεκαβαλλικεψε μάσες καὶ γυρεῖσα καὶ εἰτε στὸν "Οδον" καὶ στοὺς ἄλλους στονοδούς!

· Ζεκαβαλλικεψε... Ζεκαβαλλικεψε...

— Γιατί; τὴν φύτησε ὁ "Οδον" ζανανιασμένος; — Γιατί ζεξει νὰ κάνων πεζοῖ ἔνα τόπο λαμπτού πετριτο. Γιὰ κατάταξη, "Οδον", τὶ ώδαια ποὺ είνε... "Η φύλασσα φυλεῖ τὰ πειναλα...

· Επειτα δὲ στρεφαμένη πρὸς τοὺς συνοδούς της τοῦ είτε:

— Δὲν σᾶς φαίνεται, κάριοι, δη ὁ Παρνασσός καὶ ὁ Ελαζόν πάνοντα μέτρη τὸν Πευκιδή; Τὶ δραματικαὶ παταρά μικρό!

· Γιὰ νὰ μὴ διαπεστήσουν κατόπιν τὴ βασιλίδαση, ὁ "Οδον" καὶ σι πονοδούς αφίτησανταν καὶ πέρασαν τὸν Πευκιδή πεζοῖ.

· Οταν ἔτραπε τὸ Συλλογάκο, ἡ 'Αμαλία τούς είτε:

— Πρέπει νὰ μῶ χρωστάτε γάρι κινοί, γιατὶ σήμερα ἔπαμε τὸν λαμπτού περιτάπο τοῦ ζοῆς μας!...

· Απὸ τότε τὸ διάστημα σταταρητοφόνων καὶ καταστατίσουν.

· Τὸ Δημοτικό Συμβούλιο Τοκσαλῶν εὐγνωμονοῦ τὴ βασιλίδαση στὸν οἶκο τῆς 'Αμαλίας!

· Ο κ. Μερχεύρης καὶ ὁ πεινασμένος

· Μιὰ φορι δταν δη τὸ Μερχεύρης ἦταν δημάρχος, τὸν πλησιασε στὸ δρόμο ἔνας κακοτρέμενος καὶ ἀδιάντος ἀνθρωπόταξος καὶ τοῦ Ιπποτού πεινασμένη, γιατὶ δηνος τοῦ είτε, φωρούσε τῆς πείνας τοῦ

· Ο κ. Μερχεύρης θέλησε νὰ τὸν ζεβαλε τὸ κέρι στὴν πείνα του. Είδε δημος δηνος δηνος καὶ κατέστησε γιατὶ σύμπτων, δὲν βασιστεῖς καὶ τὸν ζεβαλε τὸ κέρι του.

· Γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀγήητο λοιπὸν τὸν ἀνθρωποῦ ἀδομήθητο, ζηγαλε μᾶ καράτησε τὴν πείνα του καὶ δέλει για λογανασιοῦ του!

· Επειτα ἀπὸ λίγες μηνες παρονταστηρε στὴ Λημαραζία ὁ ζεβαλε δηνος μὲ τὸ λογαριασμό.

— Πόσα είνε; φύτησε δη τὸ Μερχεύρης.

— Δώδεκα δραχμές, ἀπάτησε δη ζενοδόχος.

— Τι ζεναρε;

— Λέν ζεσαγε... "Επει δόδεκα μηνες στην ζωτικό καὶ πήρε καὶ δύο πιεστήσατα!

— Δὲν δην πεινοδοσ, είτε τότε δη τὸ Μερχεύρης δη... διψούσας, ταίνεται, δη κοιτανισ!...

· Ο ΠΑΛΗΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

